

Evanghelia zilei de 25 decembrie: Nașterea Domnului

Comentariu la Evanghelia
Solemnității Nașterii Domnului:
„Astăzi, în cetatea lui David, vi
s-a născut Mântuitorul care este
Cristos Domnul”. Să-L
contemplăm pe Prunc cu o
privire de credință, de uimire,
de adorație. Să privim misterul
lui Dumnezeu care a voit să
depindă de noi.

Evanghelie (Lc 2,1-14)

În zilele acelea, a venit un decret din
partea lui Cézar Augúst ca să se facă
recensământ pe tot pământul. ² Acest

recensământ a fost primul, pe când Quirínius era guvernator al Síriei.³ Toți mergeau să fie înscriși, fiecare în cetatea sa.⁴ Și Iosíf a urcat din Galiléea, din cetatea Nazarét, către Iudéea, în cetatea lui Davíd, care se numește Betleém, întrucât era din casa și din familia lui Davíd,⁵ pentru a se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.⁶ Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca [Maria] să nască⁷ și l-a născut pe fiul ei, primul născut, l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu era loc de găzduire pentru ei.

⁸ În același ținut erau unii păstori care trăiau pe câmp și păzeau turmele pe timpul nopții.⁹ Și le-a apărut un înger al Domnului și gloria Domnului i-a învăluit în lumină, iar ei au fost cuprinși de o mare spaimă.

¹⁰ Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci, iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul:¹¹

astăzi, în cetatea lui Davíd, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul. ¹² Acesta este semnul: veți găsi un copil înfășat și culcat în iesle”.

¹³ Dintr-odată, s-a unit cu îngerul o mulțime din oastea cerească, lăudându-l pe Dumnezeu și spunând: ¹⁴ „Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubește!”.

.....

Comentariu la Evanghelie

Vestirea plină de bucurie adresată păstorilor continuă să răsune în urechile noastre, an de an, fără ca noi să ne obișnuim cu ea. Inima ni se umple din nou de bucurie atunci când ascultăm relatarea nașterii Fiului lui Dumnezeu, ca și cum ar fi pentru prima dată. Drumul de la

Nazaret la Betleem, Maria pe punctul de a naște, Iosif în căutarea unui loc pentru naștere, Pruncul care se naște, scutecele și ieslea, vestirea către păstori și vizita lor grăbită. Totul pare nou în acest Crăciun mereu nou.

Sfântul Luca încadrează nașterea lui Isus în istoria lumii. Împăratul Augustus reușise să instaureze în vastele sale domenii o lungă perioadă de pace, cunoscută sub numele de Pax Augusta, dar aceasta venise după multe războaie, multe supuneri și multă sclavie. De aceea, acel „prim recensământ” putea părea un gest de mândrie din partea autorității, însă Dumnezeu s-a folosit de el pentru ca Scripturile să se împlinească, căci era scris prin Profet că în Betleemul lui Iuda trebuia să se nască Mesia (cf. Mt 2,5). Drumul lui Iosif cu soția sa însărcinată, deloc lipsit de riscuri, a fost un act de ascultare omenească, dar a devenit

calea prin care Maria și Iosif au ascultat de Dumnezeu, în deplină încredere că totul va ieși bine. Probabil că Iosif a trecut prin neliniștea de a nu găsi locul cel mai potrivit pentru acea naștere feciorelnică. Însă tăria lui, seninătatea și încrederea în Dumnezeu au biruit, pentru ca Maria să poată da naștere „Fiului ei întâi născut”, „Cel dintâi născut dintre mulți frați” (Rom 8,29), într-un loc care părea puțin potrivit pentru Dumnezeu: o iesle, un colț necunoscut al uneia dintre provinciile aceluia mare imperiu. Dar grija lui Iosif și prezența Mariei au transformat acel loc sărac în cel mai vrednic nu doar al aceluia imperiu, ci al întregului pământ. Până și animalele din acel adăpost au luat parte la minune: „Boul își cunoaște stăpânul, iar măgarul, ieslea domnului său”, spune profetul Isaia.

Dar deodată cerul se deschide, slava lui Dumnezeu nu mai poate fi ținută ascunsă și se arată nu celor mari ai pământului, ci unor păstori. Erau oameni poate aspri, puțin prețuiți în acea societate, dar au fost aleși de Dumnezeu ca martori direcți ai marelui eveniment. Au rămas uimiți și înspăimântați de vestirea îngerului și de mulțimea oștirii cerești care Îl lăuda pe Dumnezeu. Probabil cunoșteau profețiile care vorbeau despre Mesia ce trebuia să se nască în cetatea lui David: „Dar tu, Betleem Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși pentru Mine Cel ce va stăpâni peste Israel” (Mi 5,2). Totuși, nu-și puteau imagina că în acea noapte, în acele locuri pe care le cunoșteau atât de bine prin munca lor, se împlinea acea făgăduință dumnezeiască. Dumnezeu i-a privit cu bunăvoință pentru voința lor bună, pentru condiția lor smerită. După ce au depășit teama inițială în fața unei vizite atât de neașteptate, s-

au umplut de o bucurie și o pace pe care nu le mai trăiseră niciodată. S-au împlinit în ei cuvintele profetului pe care le ascultăm în prima lectură a Liturghiei din această noapte: „Ai înmulțit bucuria, ai sporit veselia” (Is 9,2).

Pentru a putea lua parte la bucuria nașterii Mântuitorului, trebuie să privim la Maria și la Iosif, la păstori, și să ne minunăm precum un copil, plini de uimire. Vom merge și noi să-L adorăm pe Prunc și vom învăța lecțiile „catedrei din Betleem”, așa cum îi plăcea sfântului Josemaría să se refere la acest mister. Poate că lecția cea mai necesară astăzi este umilința, aceea de a ne ști mici înaintea lui Dumnezeu, și astfel se vor împlini în noi cuvintele lui Isus adresate ucenicilor Săi: „Cine primește în numele Meu pe unul dintre acești copii, pe Mine Mă primește; iar cine Mă primește pe Mine, nu pe Mine Mă primește, ci pe

Cel care M-a trimis” (Mc 9,37). Astăzi copilul este Isus, Trimisul Tatălui. Să-L primim.

Josep Boira // Pianissimo -
Getty Images

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-25-decembrie-
nasterea-domnului/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-25-decembrie-nasterea-domnului/) (20.03.2026)